

Òh!pera

Microòperes de nova creació

Del 2 al 5 de juliol
Recinte Fabra i Coats:
Fàbrica de Creació
i Espai Bota

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

President d'honor

SALVADOR ILLA ROCA

President del patronat

SALVADOR ALEMANY MAS

Vicepresidenta primera

SÒNIA HERNÁNDEZ ALMODÓVAR

Vicepresident segon

JORDI MARTÍ GRAU

Vicepresident tercer

MARIA EUGÈNIA GAY ROSELL

Vicepresidenta quarta

LLUÏSA MORET SABIDÓ

Vocals representants de la Generalitat
de Catalunya

JOSEP MARIA CARRETÉ NADAL,
XAVIER FINA RIBÓ, JORDI FOZ DALMAU,
IRENE RIGAU OLIVER

Vocals representants del Ministerio
de Cultura

CARMEN PÁEZ SORIA,
JAVIER MONSALVE IGLESIAS,
PAZ SANTA CECILIA ARISTU,
JOAN SUBIRATS HUMET

Vocals representants de l'Ajuntament
de Barcelona

XAVIER MARCÉ CAROL,
ELISENDA RIUS BERGUA

Vocal representant de la Diputació
de Barcelona

PAU GONZÁLEZ VAL

Vocals representants de la Societat
del Gran Teatre del Liceu

MANUEL BUSQUET ARRUFAT, IGNASI
BORRELL ROCA, JOSEP MARIA
CORONAS GUINART, JAVIER COLL
OLALLA, ÀGUEDA VIÑAMATA Y DE
URRUELA

Vocals representants del Consell
de Mecenatge

HELENA GUARDANS CAMBÓ, ELISA
DURÁN MONTOLÍO, MARC MURTRA
MILLAR, ROSARIO CABANÉ BIENERT

Patró d'honor

JOSEP VILARASAU SALAT

Secretari no patró

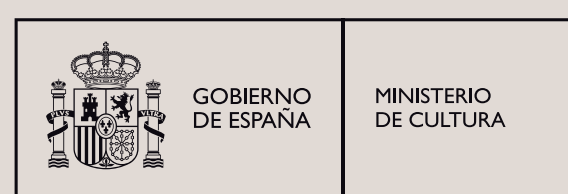
JOAQUIM BADIA ARMENGOL

Director general

VALENTÍ OVIEDO CORNEJO

Fundació Gran Teatre del Liceu

ÒH!PERA. MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

Al recinte Fabra i Coats: Fàbrica de creació i Espai Bota
Del 2 al 5 de juliol del 2026

Direcció del projecte: Àlex Ollé
Coordinació: Anna Llopart, Anna Ponces i Ariana Fernández
Tot el personal del Gran Teatre del Liceu i del Disseny Hub Barcelona

La Salle – URL
Escola de la Dona
IDEP Barcelona
UPC School / CCCB

Eòlia. Centre Superior d'Art Dramàtic
Coordinació: Sebastià Bover

Institut del Teatre. Escola Superior d'Art Dramàtic
Coordinació: Jordi Fondevila i David Bofarull

Conservatori Superior de Música del Liceu
Coordinació: Víctor Estapé i Oriol Rosés

Assessorament musical: Irene Delgado-Jiménez

ORGANITZA

Barcelona | **DHub** Disseny Hub
Barcelona

 Gran Teatre del Liceu

AMB EL SUPORT DE

Fundació
Ferrer
Música

FUNDACIÓ
CONSERVATORI
LICEU

Sabadell
Fundació

 Edmond de Rothschild
Family Philanthropy

EN EL MARC DE

GR&C Festival
de Barcelona

ACULL

FABRA I COATS
FÀBRICA DE CREACIÓ
DE BARCELONA

RECINTE
FABRA I COATS

PARTICIPEN

 **IdEP
Barcelona**
Escola Superior
d'imatge i Disseny

laSalle
UNIVERSITAT RAMON LLULL

 UPC
UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA
BARCELONATECH
School of Professional & Executive Development

Escola
de la Dona
 **Diputació
Barcelona**

 **Institut
del Teatre**
 **Diputació
Barcelona**

eòlia
centre superior
d'art dramàtic

COL-LABORA

INFILED
Screen your dreams

Contingut

UNA APOSTA DECIDIDA PEL FUTUR 6

DISSENY I INNOVACIÓ AMB TALENT JOVE 7

LA VIDA POR LOS CUERNOS 8

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

JO, NÚVOL 14

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

OPERETA 22

Fitxa
Sobre l'obra
Biografies

Una aposta decidida pel futur

Òh!pera. Microòperes de nova creació ja és un projecte consolidat a Barcelona i és, ahora, un espai viu i canviant que no deixa d'evolucionar; un projecte impulsat pel Gran Teatre del Liceu i l'Ajuntament de Barcelona a través del Disseny Hub que continua creixent com a plataforma de trobada entre disciplines, sensibilitats i llenguatges diversos i en el qual la innovació entra al món de l'òpera amb la voluntat clara d'experimentar i d'obrir nous camins artístics.

Aquesta edició marca un pas significatiu: les microòperes deixen l'espai del Liceu i s'estenen fins a la Fabra i Coats, a Sant Andreu, un antic recinte industrial que conserva la memòria obrera, un espai amb una forta empremta cultural i vinculat a la revolta i a la transformació social. Aquest desplaçament no és només físic, sinó també simbòlic: forma part de la voluntat d'*Òh!pera* d'hibridar-se amb la ciutat i de transformar-s'hi.

Les propostes d'enguany reflecteixen aquesta diversitat d'orígens i de mirades. Hi conviuen estils musicals molt diferents, enfocaments escènics i maneres d'entendre l'òpera que sovint s'allunyen del que és convencional per obrir nous camins. En aquest terreny de llibertat creativa apareixen també experiències de fusió, com una òpera-flamenc, en què llenguatges aparentment distants dialoguen i es troben.

Òh!pera continua així amb la seva vocació de laboratori: ser un espai en el qual impulsar nous creadors i, ahora, imaginar nous públics. I ho fa també com a part de la programació del festival Grec, reforçant el vincle amb la ciutat i amb els seus moments de màxima intensitat cultural.

És un projecte que creix des de la creació, obert a la ciutat i al futur de l'òpera.

Àlex Ollé, director del projecte *Òh!pera*

Disseny i innovació amb talent jove

Em complau presentar la cinquena edició d'*Òh!pera*, un projecte que reivindica la força del talent jove i la capacitat de cooperació entre institucions culturals i educatives per generar propostes creatives i transformadores. Aquesta iniciativa neix de la col·laboració entre el Gran Teatre del Liceu, la Regidoria de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, a través del Disseny Hub Barcelona, i diverses escoles i universitats de disseny i arts escèniques de la ciutat.

Òh!pera ofereix a l'alumnat l'oportunitat de viure un procés real de creació operística i participar en totes les etapes del projecte, des de la conceptualització inicial fins a l'estrena de les peces.

En aquesta edició, l'Idep Barcelona, La Salle - Universitat Ramon Llull i la UPC School / CCCB assumeixen el disseny de l'escenografia i el vestuari de les diverses produccions. Com a novetat, s'hi incorpora l'Escola de la Dona, que signa el vestuari d'una de les *òh!peres*. També hi participa Eòlia, amb les ajudanties de direcció, i es manté la col·laboració dels exalumnes de l'Institut del Teatre, especialitat d'Escenografia, responsables del disseny de la il·luminació.

Per tercer any consecutiu, el projecte forma part de la programació del festival Grec.

Mireia Escobar, directora d'Indústries Creatives i del Disseny Hub Barcelona

La vida por los cuernos

Un híbrid entre òpera
i flamenc que trenca
tòpics

Aquesta òpera-flamenc sacseja el mite de Teseu, Fedra i Hipòlit, i es qüestiona amb humor, poesia i cante alguns tòpics sobre la masculinitat, el poder i el desig.

Teseu, rei i torero, somia un hereu "mascle" que perpetuï el seu llegat, mentre que Fedra viu asfixiada en un matrimoni on és tractada com un cos reproductiu més que com una persona.

La vida por los cuernos

ESPAI BOTA

Composició musical

ANNA COLOM

Llibret

PABLO MACHO OTERO

Direcció d'escena

ALEXANDRE RODRÍGUEZ I FONTS

Direcció musical

EXEQUIEL CORIA

Assistència a la direcció d'escena

INÉS JIMÉNEZ BORRELL, JULI AYMÍ
(EÒLIA)

Disseny d'il·luminació

HANNAH BLISKY (INSTITUT DEL
TEATRE)

Disseny d'escenografia i vestuari

IDEP BARCELONA: AINA CODINA,
ÁNGEL VILDA, CÉSAR OLIVAR,
LUKEN PUI, TOMÁS GÓMEZ,
VICTORIA HIDALGO

Intèrprets

Fedra (soprano)

ASEEL MASSOUD

Teseu (cantaor)

PERE MARTÍNEZ

Hipòlit (bailaor)

RUBÉN HERAS

Trompeta / fiscorn / veu

GERARD PEÑARANDA

Guitarra / veu

EXEQUIEL CORIA

Percussió / veu

PABLO GÓMEZ MOLINA

Sobre l'obra

PABLO MACHO OTERO

Llibretista

Fa un any l'Àlex Ollé em va proposar escriure el llibret d'una microòpera amb música d'Anna Colom, compositora de flamenc. Quin poeta no ha somiat els seus versos cantats per *bulerías*? L'única condició era que els intèrprets fossin un/a cantant de líric i un/a cantaor/a de flamenc. Aviat va sorgir la idea d'un amor impossible i el personatge que em va venir al cap va ser Fedra. Tenint en compte que Teseu va matar el Minotaure, tot i que pugui semblar tòpic, la idea d'un Teseu torero interpretat per un cantaor em va seduir de seguida. Un rei-torero decadent, a les acaballes de la seva carrera taurina i amb una nostàlgia malaltissa pel seu passat heroic. I una Fedra aterradament lírica, cansada del narcisisme del seu marit i amb un desig tan impetuós com inconfessable cap a un Hipòlit bailaor que, en lloc de seguir els passos del seu pare, no mata els toros; sinó que hi balla.

ANNA COLOM

Compositora

Per compondre la música de l'òpera *La vida por los cuernos*, m'he inspirat en l'època de l'òpera flamenca, en què el flamenc tenia un caràcter molt popular i barrejat amb la sarsuela, la cobla i el pasdoble. També m'he inspirat en els pasdobles taurins, un estil que la temàtica demanava de manera natural. D'altra banda, el llibret és summament musical. Conté moltes octetes —una forma mètrica molt flamenca— i també algunes dècimes. La meva feina ha consistit a seguir el text de prop per extreure la música que ja estava intrínseca en les seves paraules. He intentat que tot tingui referències al repertori tradicional flamenc per mantenir-me fidel a l'estil. Així, el resultat és una veritable òpera flamenca, enriquida amb grans influències del pasdoble, la cobla i la sarsuela.

Sobre l'obra

ALEXANDRE
RODRÍGUEZ

I FONTS

Director d'escena

Una vesprada, el meu amic Pablo Macho i jo vam anar al cinema a veure *Tardes de soledad*.

Vam eixir d'allà extasiats, volíem ser toreros, que el bou ens investís, aixecar-nos ferits i plens de sang, coixos, alçar la mirada, desafiar el públic i tornar a oferir el *capote* a l'animal, cridar-lo, mirar-lo als ulls, respirar tots dos al mateix ritme i ballar.

Ballar fins que ens maten.

Mai n'he parlat amb ell, però crec que aquella vesprada va ser un dels gèrmens dels quals neix *La vida por los cuernos*.

Una altra vesprada, el meu amic Pablo Macho i jo vam anar a veure Gregorio Moya i Paco Cortés cantar i tocar la guitarra.

Vam eixir d'allà extasiats, volíem ser flamencs, ser capaços de treure el *duende* de les habitacions més obscures de la sang, a punyalades.

Apunyalat-nos fins a matar-nos.

L'escena és per a sagnar, per a suar, per a plorar, per a ejacular...

Mai n'he parlat amb ell, però crec que aquella vesprada va ser un altre dels gèrmens dels quals neix *La vida por los cuernos*.

IDEP BARCELONA

Escola

Un palau a una illa remota o una platja sota la llum de la lluna? Una història mil·lenària o un crim que encara s'esmenta en veu baixa? Un rei de llegenda o un antic heroi en hores baixes? Un hereu que no vol ser-ho... o potser ho desitja massa? I una princesa estrangera, raptada, sotmesa, conformada... o no tant!

És en aquest escenari, on la mitologia i la tauromàquia s'entrecreuen, on se'ns ha encarregat posar el nostre gra de sorra.

L'espai, concebut com la reunió entre un antic teatre grec, una plaça de braus i una platja sota el clar de lluna... on el palau i el teatre dialoguen sota un teló blau fosc com la nit.

Els nostres personatges, revestits de referències cap a allò folklòric, històric i mític... sense oblidar-nos d'una memòria recent on conviuen allò sublim i allò vulgar...

I una referència clara i lluminosa que rebem amb respecte: Fabià Puigserver, Mestre de mestres, i la seva indispensable tasca als anys ja històrics del Teatre Lliure de Gràcia, amb el seu amor pel color, la poesia que s'amaga a les matèries i la importància del vestuari en la posada en escena, ha estat el nostre far i és a ell a qui va dedicat el present treball.

Biografies

PABLO MACHO OTERO

Pablo Macho Otero (1994) és dramaturg, poeta, traductor, director i actor. Graduat en Filologia Hispànica per la UB i format a l'Estudi Nancy Tuñón, a l'Obrador de la Sala Beckett i a l'Escola Internacional Jacques Lecoq de París. Va començar la seva carrera teatral en múltiples creacions col·lectives a les quals va exercir diversos rols com a creador i intèrpret. L'any 2018 va rebre el Premio Novel Internacional de Poesía Universitaria Miguel Hernández pel seu primer poemari *ZOE antilogía*. És membre fundador de la companyia La Bella Otero, amb la qual ha estrenat els seus textos *Enterrando a Dodot* (La Gleva, 2021), *Loco Amoris* (Tantarantana, 2021), *A Fuego* (La Gleva, 2023) i *Prosopopeya* (Lliure, 2025). Fora de la seva companyia, ha estrenat una nova adaptació en vers d'*El Misanthrop de Molière* (Grec/Lliure, 2024) i una nova traducció d'*Un déu salvatge de Yasmina Reza* (Goya, 2025).

ANNA COLOM

Anna Colom, cantaora i creadora barcelonina, és una de les veus més personals del flamenc contemporani i les músiques d'arrel. Llicenciada en Cant Flamenc per l'ESMUC i formada a la Fundación Cristina Heeren de Sevilla, ha format part de la gira *El Mal Querer* de Rosalía i ha col·laborat amb artistes com Silvia Pérez Cruz, Las Migas, Chicuelo, Zenet, Valeria Castro o Natacha Atlas. També ha treballat amb el director Edmon Colomer i orquestres com la Filarmónica de Oviedo o la NOSPR de Polònia. Amb el seu projecte *Cayana*, reconegut entre els cinc millors discos de flamenc als Premis MIN, ha actuat arreu d'Europa i Llatinoamèrica i en festivals com la Bienal de Flamenco de Sevilla, el Grec, el FIAS o el FACYL.

Biografies

ALEXANDRE RODRÍGUEZ I FONTS

Actor, autor i director.

Creador de les peces Los hijos perdidos de Dios (estrenada a la Fundació Brossa i al Laboratori Troubleyn / Jan Fabre) i Posespaña (estrenada al Teatre Eòlia).

Format al Laboratori Troubleyn / Jan Fabre, a la Scuola Cònia de Claudia Castellucci i l'ESAD Eòlia. També va estudiar Dret.

En la seua trajectòria ha participat en produccions com Peak Mytikas (dirigida per Jan Fabre),

Glengarry Glen Ross i L'home de teatre (dirigides per Àlex Rigola).

IDEP BARCELONA

Idep Barcelona © Escola Creativa Independent des de 1981 és una de les escoles d'imatge, moda i disseny més premiades del país. Des de Barcelona, formem professionals de la Comunicació Visual, la Fotografia i la Moda combinant ofici, cultura visual i direcció creativa. A més, mantenim una cosa poc habitual en el sector educatiu actual: la nostra independència. No formar part de multinacionals ni de grans grups educatius ens permet conservar una manera pròpia d'ensenyar: grups reduïts, especialització des del primer curs, projectes reals com a mètode d'aprenentatge i docents en actiu connectats amb la realitat del sector. El resultat: alumnes que aprenen a crear amb criteri, prendre decisions i trobar el seu lloc en una escena creativa en transformació constant

Jo, núvol

Audiovisual i llenguatge contemporani per parlar del desamor en l'era de la IA

En un futur proper, una dona es digitalitza la consciència per editar la pròpia memòria. Vol esborrar-ne alguns records, especialment el d'Adrien, un nòmada digital amb qui va tenir una breu història i que posteriorment li va fer ghosting.

La protagonista contracta els serveis de Mnemosyne Labs i es disposa a editar els records de l'aventura. Stop. Rewind. Erase.

Jo, Núvol

FÀBRICA DE CREACIÓ

Composició musical
SERGI PUIG SERNA

Llibret
ALICIA KOPF

Direcció d'escena
LUCIA DEL GRECO

Direcció musical
MIQUEL MASSANA

Assistència a la direcció d'escena
ANNA MUÑOZ LÓPEZ (EÒLIA)

Disseny d'il·luminació
HELENA MATEOS-SERNA
(INSTITUT DEL TEATRE)

Coreografia
ARIADNA MONFORT

Disseny d'espai i audiovisuals
LA SALLE-URL: AINA RODRIGUEZ
NAVARRO, CARLOS ANSELMO DEL
PINO, EMMA YOUNGBLOOD RUIZ,
IRINA MONTIEL IBAÑEZ, LAURA
DE LA TORRE BAYOD, LAIA RUEDA
PUJOL, LIDIA UBIETO LLENSA,
MARTA RABELLA CALLETANO,
XAVIER SOLÉ MORA

Cessió de pantalles LED: INFiLED

Disseny de vestuari i caracterització
ESCOLA DE LA DONA: GABRIELA
QUINZIO, NINA NOMEN POY, BERTA
PUJOL REVERTER, IRENE (NENÉ)
FERNÁNDEZ, MARTA CAMPAÑÁ

Intèrprets

Eco (Soprano)
MONTSERRAT BOIXADERA

Adrien (Baríton)
PAU CAMERO

Percussió
GONZALO OTERO

Saxòfon
POL CABRERA

Violoncel
CANDELA PUIGBÒ

Pianista i correpetidor
ÁLVARO ABADÍAS

Ballarines
ANNA CLIMENT
GLÒRIA GARCIA GARRIDO

Sobre l'obra

ALICIA KOPF

Llibretista

El territori més inestable de la memòria és el desig.

Quan una relació amorosa s'acaba, revisitem records en mutació contínua; idealitzem, deformem, qüestionem, i sovint, pel camí, ens qüestionem a nosaltres mateixos i a la pròpia raó. D'aquesta experiència desestabilitzadora en neix *Jo, núvol*.

En un futur pròxim, Eco, la protagonista, decideix sotmetre's a un procediment ofert per Mnemosyne Labs, una empresa especialitzada en digitalització de la memòria humana per enviar-la al núvol (i-cloud). Investigadora de professió, Eco vol alliberar-se del record d'Adrien, un home que continua habitant el seu univers mental i digital després d'una relació breu i intensa.

Adrien és un nòmada digital, dissenyador d'aplicacions. Seductor i esquiu alhora, desapareix sense explicacions després d'una sèrie de cites, però continua reapareixent de formes inesperades en l'espai mental i tecnològic d'Eco: en records, cançons, missatges ambigus i rastres digitals. Incapaç de desfer-se d'aquesta presència, Eco decideix emprendre una transformació radical.

Per tal d'extirpar la presència persistent d'Adrien al seu record, fet que ella percep com una intrusió mental, la consciència d'Eco serà transferida pel laboratori a un centre de dades on els records, i, per tant, la identitat, es poden manipular. Aquesta situació planteja una sèrie d'interrogants: quina relació hi ha entre memòria i identitat? Fins a quin punt són variables, els records, davant dels fets? On és la veritat, quan l'empremta emocional canvia?

Entre la ciència-ficció, el mite i la reflexió filosòfica, *Jo, núvol* explora la relació entre memòria, identitat i tecnologia. La protagonista descobrirà que el dol no consisteix en l'oblit ni a esborrar l'altre, sinó a travessar un espai emocional inestable, ple de jocs de miralls i ressonàncies del passat, on transitar el dolor pot dur-nos a revelacions profundes, i a l'alliberació d'un nou jo.

Sobre l'obra

SERGI PUIG

Compositor

Jo, núvol és el viatge cognitiu d'Eco per desvincular-se del rastre mnèsic d'una relació breu però intensa amb Adrien, i de la ressaca que li ha deixat de manera persistent. Tot plegat transcorre en un imaginari de ciència-ficció i entorns digitals, on la manipulació dels records i el joc amb la memòria són possibles.

Aquest marc esdevé el punt de partida del pensament musical i tímbric de l'òpera. A partir de l'anàlisi dels data centers en clau visual i sonora, sorgeix la voluntat de construir sonoritats fredes i metàl·liques, properes al llindar del soroll, que es despleguen en forma de ressonàncies i ecos.

També hi pren forma l'univers emocional de la protagonista: la fragilitat dels records i del seu espai mental es reflecteix en els colors vocals, a través d'entonacions diverses, amb presència d'aire, vibratos irregulars, dinàmiques en piano i inflexions gestuals que evoquen un caràcter recitatiu.

Un altre element clau és la desarticulació del llenguatge, amb la separació extrema de les síl·labes i la ruptura deliberada del legato, que evidencia la vulnerabilitat d'Eco. Aquest procediment altera la projecció temporal i espacial de la paraula i en desvirtua el significat. Es fa especialment evident al final de l'òpera amb la paraula "o-bli-da'm", repetida diverses vegades, en què cada síl·laba esdevé un cos independent, com partícules d'un encanteri que desprograma la memòria i transfigura el llenguatge en una ressonància alliberada.

LUCIA DEL GRECO

Directora d'escena

"La memòria serveix per oblidar", escriu al marge de la primera versió del llibret d'Alicia Kopf, després d'una primera lectura. Unes poques línies més avall hi afegeixo una altra pregunta: "Es pot accedir de veritat al pou dels records?"

L'entrada d'Eco al Mnemosyne Lab ens presenta un personatge que desitja jugar a ser Déu, difuminant els límits entre ciència i espiritualitat. La posada en escena ens porta dins el seu cap, on viu un fantasma del passat que assalta el present en la forma d'un home idealitzat segons els paràmetres de l'èxit i de la virilitat: cos fort, rostre lleugerament asimètric, port principesc i la seguretat d'aquells que saben empènyer qui els envolta a fer-se petits.

A escena hi ha alguna cosa estranya: defectes i anomalies gairebé imperceptibles que, a poc a poc, es van fent més grans fins a transportar-nos a un univers oníric que reflecteix els moviments del fantasma que habita el cap de la protagonista.

Es pot donar una forma nova als records? Si a la pel·lícula *Solaris*, de Tarkovski, el món de la il·lusió acaba imposant-se, aquí és Eco qui decideix com actuar sobre el simulacre. Després d'haver viscut una nova experiència fragmentada de si mateixa i d'haver-se trobat amb el fantasma, surt del seu propi cap per tornar a tocar de peus a terra; s'emporta, però, l'acumulació confusa de vivències i n'accepta l'ambigüitat intrínseca.

Sobre l'obra

LA SALLE

Escola

Treballar en el projecte *Òh!pera*, i especialment en una microòpera com *Jo, núvol*, ha estat una experiència transformadora per a l'alumnat del grau en Arts Digitals de La Salle-URL. Veure com una òpera pren forma des de la primera idea fins a l'estrena final ha estat una lliçó intensa i real sobre què significa crear avui.

Aquest projecte ha permès a l'alumnat entendre la varietat d'oficis, sensibilitats i perfils que conviuen dins les indústries creatives i, especialment, dins l'univers de la creació digital i escènica.

Col·laborar amb una directora de la trajectòria de Lucia del Greco, així com amb tot l'equip del Design Hub i el Liceu, ha estat una oportunitat única per descobrir com disciplines molt diferents dialoguen entre si i es construeixen col·lectivament. Durant aquest procés, els estudiants han compartit espai amb enginyers, llibretistes, cantants, especialistes de vestuari, equips tècnics i professionals de múltiples àrees. Han après què implica construir una direcció artística i audiovisual integrada amb la il·luminació, l'escena i les noves tecnologies, però també què vol dir afrontar els reptes, la pressió i la intensitat d'un projecte real.

Des de l'IASLab de La Salle-URL i des del conjunt de professors i estudiants que han format part d'aquesta aventura, volem donar les gràcies per haver-nos fet partícips d'una experiència que, estem convençuts, deixarà empremta tant en qui l'ha creada com en qui la visqui des del públic.

ESCOLA DE LA DONA

Escola

Les alumnes de l'Escola de la Dona han estat les responsables del disseny i la confecció del vestuari de la microòpera *Jo, núvol*. Aquest projecte els ha ofert l'oportunitat de participar en un encàrrec real i de viure de prop tot el procés creatiu, des de la primera aproximació a la proposta artística fins a la realització de les peces i els ajustos finals necessaris per a la posada en escena.

Al llarg del procés han treballat a partir del diàleg amb l'equip creatiu, interpretant les necessitats escèniques i transformant-les en solucions de vestuari que donen suport a la narrativa i als personatges de l'obra. Aquesta experiència els ha permès entendre la importància del vestuari com a element clau dins d'una producció escènica i la seva capacitat per reforçar l'expressió artística i la coherència visual de l'espectacle. Treballar en aquest context els ha permès aplicar els coneixements adquirits durant la seva formació i, alhora, descobrir les exigències i els ritmes d'una producció real. El procés ha afavorit el treball en equip, la col·laboració i la capacitat d'adaptació davant dels reptes que han anat sorgint, així com la responsabilitat compartida en l'assoliment del resultat final.

Ha estat una experiència intensa i enriquidora que ha combinat aprenentatge, creativitat i compromís, i que ha permès a les alumnes contribuir activament a la creació de *Jo, núvol* des del seu àmbit de treball.

Biografies

SERGI PUIG

Format al Conservatori Superior del Liceu i a la Kunstuniversität Graz, la música de Sergi Puig ha estat interpretada per Quatuor Diotima, Ensemble hand werk, Ensemble Cairn o Fabrik Quartet, entre d'altres.

Ha rebut el Musikförderungspreis der Stadt Graz (2023), ha estat guanyador del Franz Schubert & Modern Music International Composition Competition (2025) i l'han seleccionat al Cursus de l'IRCAM (2024/25). En l'àmbit escènic, destaca la seva col·laboració amb la coreògrafa Silvia Batet a Oblivion, al festival Grec 2021.

LUCIA DEL GRECO

Directora i dramaturga, treballa entre Roma i Barcelona. Es va llicenciar en Literatura i Filologia i va cursar un màster en Literatura Comparada a la Sapienza de Roma. Després d'obtenir una beca de doctorat a la Universitat d'Oxford, centrada en la pietas de Virgili, es va graduar en Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre. La seva obra, influïda per la literatura, la filosofia, l'art i el cinema, destaca per la força visual, l'exploració de la llum, l'espai i el moviment, i l'interès pel simbolisme. Ha dirigit Little Women (2025), Mata'm psicosi (2025), Pura passió (2024), Els encantats (2023) i Heart's Desire, amb què va rebre el Premi de la Crítica a artista revelació (2023). Actualment prepara el concert inaugural del Mercat de Música Viva de Vic amb Andrea Laszlo De Simone.

Biografies

ALICIA KOPF

Alicia Kopf és artista visual, escriptora i investigadora. Va publicar el seu primer llibre de relats, *Maneres de (no) entrar a casa* (2011), gràcies a una beca Girona KREAS. La seva primera novel·la, *Germà de gel* (2016), va guanyar el Premi Documenta i va ser traduïda a deu idiomes; a més, va rebre diversos guardons, com el Premi Llibreter i, en la seva versió en castellà, els premis Ojo Crítico de Radio Nacional de España; el Cálamo Otra Mirada, i el Premi Oskar del Gremi de Llibreries de Roma.

Memòria d'Eco (L'Altra Editorial, 2026) és la segona novel·la de Kopf, i culmina el cicle artístic i de recerca "Speculative Intimacy". *Jo, núvol* parteix de la novel·la *Memòria d'Eco*, i la reimagina per a l'escena operística.

LA SALLE

La Salle Campus Barcelona, membre fundador de la Universitat Ramon Llull, és un campus universitari de prestigi internacional amb més d'un segle d'història. S'hi imparteixen estudis de grau, màster, postgrau, doctorat i especialització en les àrees de coneixement d'enginyeria, arquitectura, management, animació i VFX, arts digitals, filosofia i enginyeria de la salut, amb la tecnologia i l'humanisme com a elements essencials del seu ADN.

Actualment, compta amb més de 8.700 estudiants, més d'un 36 % dels quals són internacionals, de fins a 116 nacionalitats. La taxa d'ocupabilitat dels alumnes que es graduen és d'un 97 %. En el seu ecosistema compta amb dos espais d'innovació i recerca únics: l'Internet of Things Institute of Catalonia i l'Interactive Arts & Science Laboratory (IASlab), dos laboratoris de referència a Europa sobre la internet de les coses, així com la recerca transdisciplinària i la creació artística.

Biografies

ESCOLA DE LA DONA

Fundada el 1883 per la Diputació de Barcelona, l'Escola de la Dona va néixer en un context de transformació social i de progrés amb la voluntat de capacitar professionalment les dones i afavorir el seu accés al món laboral i a la cultura, i també dotar-les d'autonomia. Al llarg de més de 140 anys, s'ha consolidat com un referent en la formació de generacions de dones i un espai d'oportunitats, aprenentatge i emancipació.

Avui continua aquesta missió com a centre de formació de persones adultes, amb una oferta no reglada àmplia i singular que inclou especialment l'àmbit de la moda, amb ensenyaments de disseny, patronatge i tall i costura, així com altres disciplines com l'art, la cuina, les llengües, les humanitats i les tecnologies, i que mantenen el compromís amb una educació de qualitat i accessible.

Opereta

Una fantasia
musical urbana

Un home té un accident a la seu d'un casal de barri on s'està assajant un espectacle amateur. Mentre els sanitaris lluiten per salvar-li la vida, la consciència abandona el seu cos i entra en una dimensió estranya, suspesa entre la realitat i la mort. Es deixa caure en un somni en què l'exotisme kitsch de l'escenografia casolana del casal es barreja amb el sarcasme dels déus i amb els delicats límits de les decisions vitals.

Opereta

FÀBRICA DE CREACIÓ

Composició musical
ARNAU BRICHS

Llibret
POL GUASCH

Direcció d'escena
MARC SALICRÚ

Direcció musical
MARCEL ORTEGA I MARTÍ

Equip de maquillatge
OCTOPUS SFX

Assistència a la direcció d'escena
CLAUDIA NIEVA MUÑOZ DE LEÓN
(EÒLIA)

Disseny d'il·luminació
JOSEP PIJUAN
(INSTITUT DEL TEATRE)

Disseny d'escenografia i vestuari:
UPC SCHOOL/CCCB - Màster
en disseny i producció d'espais:
BÁRBARA BAHAMONDES, CARLA
SANFRATELLO MARCO, CARMEN
RODRÍGUEZ, CAROLINA VIGO,
COQUE CLARET, CRISTINA
MASFERRER, CRISTINA ORTEGA,
DANA WILLIAMS, DELFINA ROCA,
EZEQUIEL ROMERO, FRANCISCO
GARCÍA, GIOVANNA PEZZULLO,
JAVIER COETO, JUAN PABLO
RAMÍREZ, LAIA SEGON FRANCO,
LUCIANA SOTELA, MARINA
PAREDES, MARIO COREA, MARION
BEAUDENON, MILENA MILNE,
MIQUEL NOGUERAS, PABLO
MERILES, SARA DE LA TORRE
PELEGRÍ, VALERIA RAMÍREZ

Intèrprets

Sanitària / Divinitat (soprano)
LARRAITZ NAVAS

Manel (tenor)
HÉCTOR RUIZ

Ferit (baríton)
ARNAU SEGURA

Percussió
PAU BUFORN, FERRAN MARTÍNEZ

Piano/teclats i correpetició
CARMEN VILANOVA

Sobre l'obra

POL GUASCH

Llibretista

Opereta és una òpera breu que tracta, com tantes òperes, de la vida i la mort: d'un accidentat que es troba tot d'una amb l'amo de tot (digues-li divinitat, si vols), i que coneix, per primera vegada, que el seu destí no depèn d'ell mateix. Desarmant la convenció, eixamplant-la, aquesta peça vol recuperar la transcendència del que és més banal i quotidià, despullar el format de pretensió i cantar la tragèdia diària entre ambulàncies, sanitaris, bombers i un accident fatal.

ARNAU BRICHS

Compositor

Que el públic rigui i plori alhora. Què hi ha de més teatral que un reguitzell de melodies encadenades que ens condueixen d'un sentiment a un altre, en què cada paraula completa l'anterior i no ens deixa escapar? Així, l'espectador pot abandonar, per un instant, la seva pròpia subjectivitat i endinsar-se en la ment dels personatges.

Opereta és l'operització del dia a dia: el pitjor del nostre temps revestit amb el millor dels temps passats. La lírica es manté intacta, però adquireix un nou vernís. Sintetitzadors i bateries conviuen amb els gestos romàntics i la teatralitat de la tradició. D'aquest encontre neix un llenguatge que transcendeix el realisme del present i obre la porta a una experiència emocional més intensa.

Sobre l'obra

MARC SALICRÚ

Director d'escena

El casal d'estiu de la Fabra i Coats està a punt de representar una perversió amateur d'un conjunt d'àries ambientades a l'antic Egipte: "Ritorna vincitor!", "Gloria all'Egitto", "Hymn to the Sun" o "Dal tuo stellato soglio". Un recital sobre la mort i la vida, protagonitzat per uns joves Isis i Osiris, que ens transporta als llimbs xafogosos d'Anubis.

Ara bé, tot plegat es veu estroncat per un apardalat que ha investit l'escenari en una distracció massa casual, moments abans de l'estrena tan desitjada pels participants.

El seu vehicle clàssic, però amb etiqueta eco, ha quedat aixafat contra una de les columnes de la sala. Com que donem per descomptat que al dia a dia ja s'hi amaga tot el que és necessari per fer volar coloms, aprofitem l'avinentsa i ens centrarem en la recuperació del ferit que ha ocasionat l'accident per submergir-nos en un gènere tan possibilista, imprevisible i plaent com és l'òpera.

Portar l'èpica i la grandiloqüència a la urbanitat més terrenal i a l'absurditat d'una al·lucinació mariana, en què la grandesa i la banalitat coexisteixen. La tensió entre l'ambició de transcendència associada al gènere i la realitat més ordinària de les nostres vides.

L'homenatge permet aproximar-se a llenguatges aparentment desconeguts per un mateix, per palpar-los, reinterpretar-los, exemplificar-los i, tanmateix, carregar-los d'una exploració formal grotesca i irònica sobre el que hauríem de ser i el que realment som. *Opereta* és una nova oportunitat per continuar buscant i creant al voltant del que és desconegut amb l'opció necessària que pugui sortir, també, malament. L'entremig entre viure i morir.

UPC School

Escola

"Estem fent una opereta. El nom no és casual: defineix una forma de construcció escènica en què arquitectura, música i esdeveniment es fonen en un mateix dispositiu espacial. I ja no és només el diminutiu del clàssic, sinó una excusa per crear una història nova. *L'Opereta* neix de la realitat, però es construeix des de la fricció entre dualitats: el quotidià i el místic, el tècnic i l'emocional, el cert i l'imaginat. Aquestes capes coexisteixen en un mateix lloc, on la percepció de la realitat esdevé inestable. La dualitat, també, entre el drama i la ironia, que hem treballat en l'àmbit escènic i que hem tensat fins al final, procurant que fos evident i coherent amb la història proposada. Ens situem a la Fabra i Coats, entesa no com a contenidor neutre, sinó com un llenç on l'escenografia no il·lustra una història, sinó que la produeix: s'activa, s'esfondra i es reconfigura en funció de tensions entre cossos, so i llum. Dialoga constantment amb si mateixa: la mateixa sala, el que hi havia abans, el que ho destrossa i el romanent. Com dos mons que s'esfondren i es dissolen entre si, on el que és veritable es desplaça contínuament i on els elements materials —restes, objectes, dispositius escènics— adquireixen condició activa. Més que una representació, *l'Opereta* proposa una situació, un breu instant del que és dramàticament quotidià, els segons que canvien una vida. Un moment en què tot, arquitectura, escena, públic, actors, deixen de ser disciplines separades per convertir-se en una única experiència espacial, sensorial i vital."

Biografies

POL GUASCH

Pol Guasch (Tarragona, 1997) és autor de *Napalm al cor* (Premi Llibres Anagrama de Novel·la 2021), que va ser escollit com un dels millors llibres del 2024 per *The New Yorker*, d'*Ofert a les mans, el paradís crema* i de *Relíquia*. Ha escrit els reculls de poemes *Tantagana* (Premi Francesc Garriga 2018) i *La part del foc* (Premi López-Picó 2021). La seva obra ha estat traduïda a tretze llengües.

ARNAU BRICHS

Arnau Brichs és un compositor i pianista català de 26 anys. La música sempre hi era: amb dos anys ja jugava amb una gravadora de joguina, connectant cables i construint escenaris. Estudia piano jazz amb Chano Domínguez i música clàssica a l'Oriol Martorell de Barcelona. D'adolescent guanya la beca ABRSM per formar-se a la Royal Academy of Music de Londres, on es gradua amb honors. El reconeixement internacional arriba amb "Graus de Presència", estrenada el 2024 a París amb l'Orchestre National d'Île-de-France, guardonada amb el PRIX ÉLAN i l'aclamació unànime de jurat i públic. Fascinat per la fusió entre la música moderna i la clàssica, durant la temporada 2024/25 és Compositor en Residència a l'IRCAM-Centre Pompidou de París, on estrena amb gran orquestra i electrònica. Actualment treballa per encàrrecs als Estats Units, Suïssa i Alemanya, inclosa una nova obra orquestral pel Festival de Lucerna.

Biografies

MARC SALICRÚ

Artista intermèdia, d'ofici escenògraf, il·luminador i bateria.

La seva trajectòria transita entre les arts escèniques i les arts visuals, i explora la creació d'espais híbrids on els espectadors, voluntaris o no, s'endinsen per abstraure's en realitats boiroses que tergiversen les experiències i expectatives quotidianes.

L'any 2024 crea Teatres de Campanya, on es dedica al desenvolupament d'espectacles i accions de gran format. Les seves tres primeres accions, *Interferència 01, 02 i 03*, es van presentar a les Festes de la Mercè de Barcelona (2024), al Festival Grec (Arc de Triomf) i com a espectacle inaugural de FiraTàrrrega 2025.

És membre fundador del Col·lectiu VVAA i músic a The Free Fall Band. Com a escenògraf i il·luminador, ha realitzat prop d'un centenar d'espectacles de teatre, dansa i òpera amb creadors com Marcos Morau (*La Veronal*), Jaume Plensa (*Macbeth*, Gran Teatre del Liceu, 2023), Andrés Lima, Sílvia Delagneau, Jordi Oriol (*Indigest*), Íntims Produccions, Albert Arribas o Ferran Dordal.

UPC SCHOOL

La UPC School és la institució de formació permanent de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), referent en màsters de formació permanent, postgraus i cursos d'especialització professional. Amb una oferta de prop de 200 programes anuals, impulsa el desenvolupament professional en àmbits com l'arquitectura, les TIC, l'enginyeria, el management, la sostenibilitat i les tecnologies de la salut.

Des del 1994, més de 130.000 professionals han confiat en la UPC School per actualitzar coneixements, adquirir noves competències i impulsar la seva carrera. La proposta formativa del centre combina el coneixement acadèmic i la recerca de la UPC amb una estreta connexió amb el món professional, gràcies a la col·laboració amb més de 300 empreses i organitzacions. També desenvolupa programes de formació a mida per donar resposta a les necessitats específiques de la societat actual.